

ANUL VI.-No. 24
15 Octomvrie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Chestionar de actualitate.
V. Ch.: Cenzura cărților jidovești în timpul lui Mihail Sturdza.
Jidanii din Basarabia terorizează funcționarii.
G. Făcăoaru: Cum fac Jidani milioanele.
Correspondență din Germania — Sub razele Svasticeii.
I. L. Potra: Dacă țaranu-i talpa țării, atunci trebuie salvat.
Gh. Amancei: „Ce trebuie să știe orice Creștin. Ce zice dl prof. N. Iorga?“
C. G. D. Dănilă: Prin Sălăgiu. — Glasul acuzăților.
Dela Biroul Central de Informațiuni L. A. N. C.
L. A. N. C. în Dolj.
G. Vâlsan: Ce înseamnă a fi Român.
Noul Comitet al Lojii „Marele Oriental României“
I. V. Emilian: Tineretul hitlerist.
Rezumat din Activitatea „Astrei“ basarabene.
Știri din Germania.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redacto responsabil: D. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Chestionar de actualitate

Cum propagandă temeinică se face stăruind asupra aceluiaș adevăr incontestabil și deci repetându-l, spre a-l infiltra adânc în conștiința publică, socotim că servim cauza dreaptă, căreia ne-am închinat activitatea politică, reproducând articolul de mai jos, apărut în această revistă, numărul din 15 Maiu 1927:

În tratarea chestiunii jidovești, atât de vastă și cu atâtea laturi, se impune din când în când o recapitulare. Această operație este menită să concentreze mai puternic în atenția cetitorului punctele de căpetenie ale acțiunii iudaice, ținându-l treaz și îndemnându-l la reacțiune în fața pericolului crescând.

La întrebările ce se înșiră mai jos, răspunde nu autorul acestor rânduri; el numai înregistrează cu fidelitate glasul istoriei. Zic, cu fidelitate. Dacă contestă cineva exactitatea răspunsurilor date, e învitaf să binevoiască a-și formula obiecțiunile. Poate fi sigur, că încordarea cerută spre a combate cele mai jos arătate, nu va rămânea fără efect: imediat i se va da dela tribuna acestei reviste lămuriri, care exclud orice îndoială.

PRIMA INTREBARE. Cine este „dușmana societății“ actuale?

Răspunsul: Francmasoneria, condusă de Jidani. Afirmatiunea este atât de exactă la întrebarea precis pusă, încât dela înălțimea Vaticanului s'a ridicat glasul de mulțumire al Papei Leon XIII către scriitorul Paul Rosen, autorul cărții, „L'Ennemie sociale“ (Dușmana societății), fost căpetenie francmasonă, spre a i se exprima gratitudinea pontificală pentru actul de curaj de a fi desvăluit adevărul. Scrisoarea datează din 7 Iulie 1890; este concepută în următorii termeni, tradusă de subsemnatul din cuvânt în cuvânt după textul latinesc¹).

¹) Vezi „Protocoloalele Înțelepților Sionului“, trad. de I. I. Moța, Orăștie pag. 239—41.

„Fiului nostru iubit Paul Rosen, la Paris. Papa Leon XIII“.

„Fiule iubit, Sănătate și Binecuvântare Apostolică. Împreună cu scrisoarea ta respectuoasă Ni s'a adus un exemplar al cărții tale de curând apărută, intitulată „L'Ennemie sociale“, prin care ți-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alăturată să descoperi sfaturile și faptele acelor oameni nelegiuți, cari, adunați în societăți clandestine, aduc pieirea Bisericii și a Statului (consilia et opera detegere impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moliantur exitium).

„Favoarea ce Ne ceri, de a Ne dedica opera ta, ți-o acordăm bucurosi, căci ne este cunoscută silința ta de a apăra religia și între alte dovezi, mai ales statornicia cu care combați pe dușmanii credinței și ai pietății, desvăluind înșelăciunile și relele lor.

„Dorind deci ca toți oamenii, nu numai catolicii, să aibă aceeaș groază pentru fraudele și relele lor, cum îi urmărești tu cu deplină dreptate, rugăm pe Părintele luminilor să-ți hărăzească darurile bogate ale adevăratei înțelepciuni și Noi îți împărțim ție și alor tăi, cu toată dragostea, Binecuvântarea Apostolică, mărturie a iubirii noastre părintești.

Dată la Roma, lângă Sfântul Petru, în ziua de 7 Iulie 1890, în anul al XIII al Pontificatului Nostru LEO P. P. XIII“.

În ce privește conducerea jidovească a Francmasoneriei, vezi documentarea acestei afirmațiuni în articolul subsemnatului „Despre Francmasonerie“ apărut în „Infrățirea Românească“ din 1 Februarie 1926.

ALTĂ INTREBARE. De unde a pornit strigătul de luptă sălbatică în timpul mării revoluții franceze: „Cu mâtele ultimului popă să spânzurăm pe ultimul dintre regi“? („Avec les boyaux du dernir des

prêtres étranglons le dernier des rois“).

Răspuns: din oficina francmasonă, influențată de ordinul Ilumi-naților, creat de Jidanul Weiss-haupt, care în scrierile lui destruc-tive se ascundea sub pseudonimul 'Spartacus'¹). Alegerea numelui des-văluie intenția Jidovului: după cum Spartacus, șeful bandei de sclavi a încercat în ultimul secol păgân să răstoarne prin foc și sânge ordinea societății romane, tot astfel semitul Weisshaupt (1748—1830) s'a stră-duit prin conspirații clandestine să răstoarne fundamentele societății moderne: biserica și monarhiile he-reditare. De astfel pseudonimul ales este atât de sugestiv, încât par-tidul revoluționar, bolșevic, care a încercat să pună mâna pe putere în Germania în iarna 1918—19 se numea partidul spartachist.

ALTĂ INTREBARE. Cine a proclamat lupta de clasă țintind la învrăjbirea societății și distrugerea ei?

Răspuns: Jidanul Karl Marx, în faimosul manifest din 1847.

ALTĂ INTREBARE. Cine a asasinat cu revolverul pe țarul Nicolae II, cu întreaga lui familie în Iulie 1918?

Răspuns: Jidanul Iankel Iurowski²).

ALTĂ INTREBARE: Cine a comis la 8 Dec. 1920 atentatul dela Senat?

Răspuns: Jidanul comunist Goldstein, omiorând pe episcopul Radu, pe ministrul Greceanu, și rănind pe episcopii Nifon, Ciorogariu, Generalul Coandă și senatorul Spiru Gheorghiu.

ALTĂ INTREBARE: Cine a incendiat pirotehnia armatei dela Cotroceni?

¹) Cf. N. Deschamps. Les sociétés secrètes. Paris 1882. Tome I, pag. 9 și următoarele.

²) Vezi studiul lui C. Sarolea, profesor la Universitatea din Edimburg, publicist politic, cu renume european, intitulat: Ce que j'ai vu en Russie soviétique din 1924, de care ne-am ocupat în articolul „Presimțiri urâte“ publicat în Infrățirea Românească din 1 Dec. 1926.

Răspuns: Tot un Jidan. Iată ce cuprinde ziarul „Universul“ din 15 Iunie 1925 cu privire la această chestiune:

„D. M. Gardin, american, care a stat 4 ani la Moscova, unde a avut strânse legături cu cercurile bolșevice, scrie în ziarul „New-York Herold“ următoarele: Cunososc personal pe autorul diaboliceii isprăvi dela Pirotehnia din București. El este american-român; și mi-a povestit detaliat isprava sa. Știu pozitiv că teribila catastrofă dela Pirotehnia este opera agenților guvernului sovietic“.

Așa zisul „american român“ nu poate fi decât un jidan, în slujba sovietelor. Dacă nu este exact, să binevoiască să-și publice raportul comisia de anchetă, sub președinția generalului I. Popovici, fost guvernator al Basarabiei timp de cinci ani.

ALTĂ INTREBARE: Cine a fost instrumentul de jefuire sistematică și opresiune în mâna Neamțului cotropitor din 1916—1918 în teritoriul ocupat?

Răspuns: Jidanii.

Cine se îndoiește de exactitatea răspunsului, să binevoiască a citi cartea lui Arhibald, intitulată: „Porcii“.

ALTĂ INTREBARE: Cine prăpădește cu alcool sănătatea populației noastre rurale?

Răspuns: Cărciumarul jidan.

Cine se îndoiește de adevărul acestui răspuns, să citească broșura S. S. Patriarhului Miron, intitulată „Impotriva beției“, reproducă în „Infrățirea Românească“ din 1 Noemvrie 1925.

ALTĂ INTREBARE: Cine a otrăvit după război sufletul partidelor noastre politice și a rătăcit opinia publică, răsturnând ierarhia valorilor în paguba conducerii statului?

Răspuns: Doi factori jidovești: „anumita presă“ și finanța, semănând materialismul lipsit de orice scrupule, corupția administrației și terorizarea politicianilor întovărașiți cu Jidanii.

ALTĂ INTREBARE: Cine bârfește sistematic România în străinătate?

Răspuns: Jidanii.

Nimeni nu pune la îndoială exactitatea acestui răspuns. În el răsună glasul istoriei noastre contemporane dela 1866, când Jidanii au prins glas universal prin înființarea Alianței Universale israelite, până în clipa în care scriu aceste rânduri. De câte ori au urmă-

rit dobândirea unui folos din partea României au calomniat-o amarnic, făcând atmosferă contra noastră. O dovadă zdrobitoare, un corpus delicti care învederează toată infamia sufletului iudaic, rezultă din fiecare pagină a cărții scrise în prima jumătate a anului 1918, intitulată „Die Judenfrage in Rumänien“ de I. M. Cargher, apărută la Berlin în colecția Kriegspolitische Einzelschriften. Ascultă, domnule cititor, tonul bărfirii jidovești! Traduc primele două aliniate din introducere, ca să-ți poți face o idee despre ce poate cuprinde restul publicațiunii menționate:

Această scriere trebuie să trâmbeze în toată lumea jalea unui sfert de milion de suflete omenești, adânc robite, strivite fără milă și groaznic urmărite, cari luptă amarnic pentru a trăi. Această scriere aduce o plângere și o acuzare; lumea trebuie să judece și să condamne.

„Din timpurile de teroare ale lui Antioh Epifanes, puține țări au mai fost, în cari Jidanii au avut să poarte atâta suferință și mizerie, ca în România; această scriere trebuie să deschidă o privire cutremurătoare asupra tratamentului și înjosirilor la care sunt supuși Ji-

danii în România. Din faptele reproduse după realitate și în mod conștiincios se ridică către lumea cugetătoare un strigăt sguđuitor până la măduva oaselor al celei mai adânci desperări (ein markerschütternder Aufschrei tiefster Verzweiflung“). Dar nespusele chinuri sufletești ale sutelor de mii de jidani români, cari în disprețul oricărui drept și a oricărei legi, în disprețul dispozițiilor tratatului dela Berlin, în disprețul tuturor cerințelor omenești de progres, sunt torturați cu o cruzime bestială până la moarte și nimicire, pentru aceste chinuri limba omenească nu are putință de exprimare“.

Mă opresc aici cu citatul, fiind suficient ca orice bun Român să cunoscă frazeologia pățimașă, apocaliptică, în care se îmbracă bărfirea jidovească la adresa țării, care nutrește și îmbogățește actualmente 3 milioane de paraziți din neamul lui Cargher.

Incheiú chestionarul cu o întrebare adresată dtale, domnule cititor: Față de aceste mărunisiri ale istoriei, tot nu crezi că trebuie să faci propagandă antisemită împreună cu toți din jurul dtale?

I. C. CĂTUNEANU.

„Cenzura cărților jidovești în timpul lui Mihail Sturdza“.

Acum 33 de ani, (în 1897), frunțașii jidovi de pe pământ, adunați la Congres în orașul Bazel din Elveția, au hotărât cum să procedeze, ei ca „Neam ales“, să ajungă deasupra celorlalte popoare.

În procesele verbale ale ședințelor, între cele multe zic: „Există în mâinile statelor moderne o mare forță destinată ca să provoace schimbarea opiniunii printre popoare: aceasta-i Presa... Statele însă n'au știut profita de această forță și ea a căzut în mâinile noastre... Grație ei ne-am câștigat o mare influență... și ne-am adunat aurul în mâinile noastre“).

Este adevărat că prin presă jidovimea a buimăcit lumea de cap.

Proverbul zice, că boul se leagă de coarne și omul de minte. Jidovimea a legat mințile unei mulțimi de neisprăviți prin nputerea presei

Prin presă și prin cărți, chiar

¹⁾ „Protocols“. Procès-verbaux de réunions secrètes des Sages d'Israël. Edit. „La Vieille de France“, Paris 1920. C. III, p. 21.

ei, unii pe alții, se sugestionează și se întrețin mereu în acel satanic zel de a stăpâni și conduce popoarele (ce stau cu brațele și gândirea leneșă).

De când am primit pe acești pui de năpărcă, ce-i alăptăm și-i ocrotim cu atâta mărinimie la sânul cald al acestei țări, ne-au arătat de nenumărate ori colții lor de vipere otrăvitoare, dar noi încă și azi îi gogolim și-i ținem strânși la piept. Dela început chiar, de când s'au târât între ocrotitoarele noastre hotare, neîncetat și-au proclamat superioritatea și dreptul lor de a ne stăpâni. Aceasta ei o fac după lege, căci legea lor le spune: „Dumnezeu a dat Jidovilor putere peste averea și sângele tuturor popoarelor“¹⁾.

Pentru aplicarea acestui precept al legii, Jidovii, printr'o tactică perfidă, s'au instruit reciproc prin editarea unei mulțimi de cărți, menite să ajungă în umai în mâinile si-

¹⁾ Prof. Aug. Rohling „Jid. Talmudist“ pag. 52.

gure ale neadormiților străjeri ai diabolicelei legi, cari apoi în sinagoge pun în curent pe ceilalți ucenici ai lui Iuda, de isprava ce au să o facă față de isprăvile ucenicilor lui Christos.

În „*Dosarele cenzurii în Moldova*“ dela Academia Română și în cele dela *Arhiva Statului* din Iași, după un studiu interesant făcut de *Radu Rosetti* și publicat în *Analele Acad. Române* (Seria II Tom. XXIX 1906—1907. Memoriile secț. istorice), apare în lumină faptul, că jidovimea în toate timpurile a uzat de arma cărții, prin unele ca să distrugă tot ce nu favorizează realizarea imperiului jidovesc (ca „*Minciunile Convenționale*“ ale jid. Max Nordau), iar prin altele ca să întretină „*fanatismul cel mai sălbatic și cel mai neîmpăcat ce împinge pe cetitorul acestora la o ură și dispreț pentru tot ce nu e evreu*“¹⁾.

Mulțimea cărților evrești primejdioase pentru Stat și Legea creștină, cărți cari au pătruns mai ales în Moldova prin toate punctele granitei. I-au făcut pe *Mihail Sturdza* să numească în 1843 un censor al acestora. Sturdza a însărcinat cu cenzura acestor soi de cărți pe un evreu botezat chiar de el, căruia cu acest nrilej i-a dat și pronumele de *Mihail* adăogând numele românizat de *Vitlimescu*. S'a pus apoi sub direcția și supravegherea Arhierelui *Filaret Scriban*. Vitlimescu și-a îndeplinit cu zel funcțiunea, fapt pentru care a avut multe de îndurat din partea foștilor săi frați de sânge și lege. Cunoștea limba evreiască bine, căci în dosare nu se găsește nici-un act prin care s'ar dovedi neexactitatea talmăcirilor lui. Osteneala censorului o complica mult și faptul că aceste cărți „*existau în mai multe edițiuni, fiind tipărite unele în Rusia, în Germania sau în Austria, altele la Ierusalim*“. *Apoi cele tipărite în țările unde exista cenzura aveau fiecare câte două edițiuni: una vândută ne față, purtând viza cenzurii și care fuse curățită de frazele ofenzătoare...*, și *alta vândută Evreilor pe furis, fără viza cenzurii sau cu o viză obținută în chin fraudulos și neexpuriată...*

Operele în chestiune despart omenirea în două categorii deosebite: *Evreii și neamurile lumii*. (A-

ceste din urmă, adică aproape toată omenirea sunt puse afară din lege față de minoritatea infimă alcătuită de Evrei).

Aceștia, dobitoacele și paserile lor, sunt însemnate cu un semn sfânt, spre a se deosebi de „*neamurile lumii*“, cari se trag dintr'un duh necurat.

Jidovii sunt „*duh viu*“ și au „*suflete sfinte*“, iar „*neamurile lumii*“ sunt din „*duh stâng și spurcat*“.

Este cu drept ca toată averea neamurilor lumii să fie iertat jidovilor a o lua în orice chip s'ar putea.

Dumnezeu să grăbiască a „adăpa pe Evrei din grăsimea (averea) neamurilor (goim)“.

Acel ce ar da în iveală greșelile unui Evreu „*este slobod a se ucide peste tot locul unde s'ar afla*“, chiar numai dacă a zis că voiește a trada pe un Evreu sau averea acestuia.

Evreul care a trecut la legea creștină trebuie ucis, dacă se poate fățiș, iar de nu se poate, „*să se încunjure de tot felul de năpăști, priгонindu-se până la moarte*“, și „*cel ce se va sili mai întâi ca să-lucidă va săvârși o faptă bună*“¹⁾.

Astfel de învățătură extrase din cărțile lor talmudice alcătuiau timp de veacuri hrana spirituală a acestei populații, care și azi își păstrează același fanatism străm și plin de ură, adus din ghetourile în cari petrecuse în evul mediu.

Cu tot zelul de neofit al lui Vitlimescu, de a împiedeca desfacerea în țară a acestor criminale cărți, aproape totdeauna cenzura era înșelată și pentru fiecare transport de cărți oprit de ea, zece pătrundeau în țară și conținutul lor era împrăștiat printre Evreii din sate șitârguri²⁾.

Negustorii de cărți alergau: unii la cesaro-crăiasca „*Agenție*“, alții la împărătescul rosienesc „*Consulat*“ pentru a cere protecția împotriva lui Vitlimescu și Consului nu lipseau să intervie la Secretariatul de Stat pentru protejării lor, ceea ce complica lucrurile și mai mult.

Altădată mai intervenea câte un rabin pentru a declara că cărțile incriminate de Vitlimescu erau absolut inocente și că censorul este „*fără nici o învițitură sau știință*“, face „*numai zadarnică supărare atât norodului cât și ocârmuirii*“ și „*caută zadarnic bucluc*“, sfătuind pe Secretariat să „*pue altul cu idee*

și știință“³⁾.

Sub domnia lui *Grigore Ghyska*, Vitlimescu, ridicat la rangul de Stolnic, este însărcinat și pe mai departe cu cenzura cărților evrești.

În anul 1853, pe timpul ocupației rusești, sosește o ladă cu cărți evrești. Vitlimescu le declară „*potrivnice regulelor cenzurii*“ și referă să le sloboadă.

Consulatul rusesc, după stăruința Evreilor, arată Postelniceii că opunerea lui Vitlimescu nu este întemeiată, deoarece în Rusia circularea acestor cărți este învoită de cenzura rusească. Baza⁴⁾ pe aceasta Postelnicul deasemenea permite slobozirea cărților. Vitlimescu arată într'un raport că cele mai multe din cărțile incriminate nu sunt învoite a circula nici în Guberniile Rusiei, decât cu condiția de a se scoate din ele file întregi. „*Iar cât pentru felul unora din acele cărți, eu după știința ce o am de limba evreiască și după curățenia cugetului... fără nici o șială le declar vătămătoare și desfăimătoare atât religiei ortodoxe cât și Imperiei rusești. Și de nu va fi deajuns încredințarea mea întru aceasta, se poate ridica toată îndoirea prin cercetare de către o comisie nepărțimitoare, precum de pildă Preasfinția Sa Episcopul Scriban, Reverenția Sa Alexandru I, Benes, misionarul englez etc. (și D. Birman, un prozelit protestant și negustor bătrân), și dovedindu-se arătările mele neadevurate, sunt gata a mă supune osândei*“²⁾.

Dupăce arată că unele din citatele cărți lovesc adânc în dignitatea nației, religiei și chiar a Guvernului otoman, și cu toate acestea dacă Secretarul va împlini cererea Consului „*fără mai departe cercetare, cu lacrimi în ochi îl rog să binevoiască, de a slobozi de dreptul citatele cărți, fără a mă îndatori în cazul de față, ca șef al cenzurii, la o conlucrare ce, ca creștin mă asuprește în cuget și îmi aduce o adâncă mahnire în sufletul meu*“³⁾.

Nu este pusă rezoluția pe acest raport, dar este sigur că Postelnicul n'a supus cărțile confiscate la cercetarea comisiei propusă de Vitlimescu. Cărțile vor fi fost slobozite cu sau fără conlucrarea nenorocitului censor, conform dorinței atot puternicului Consulat.

Comunitatea evrească din Iași a voit să profite de această întunecare a trecerii lui Vitlimescu, spre a-i da o lovitură în urma căreia să

¹⁾ Op. cit. pag. 480.

²⁾ Op. cit. p. 479.

³⁾ Op. cit. pag. 484.

⁴⁾ *Analele Acad. Rom. Seria II, Tom. XXIX 1906—1907. Mem. Secț. Ist. „Despre Cenzura în Moldova” de Radu Rosetti, p. 474. Studiu după care referrez cele ce urmează.*

¹⁾ Op. cit. pag. 474, 475.

²⁾ Op. cit. pag. 483.

fie scăpată de nesuferitul lui amestec. Ea a dat Sfatului Ocârmuitor o lungă și virulentă jalbă împotriva censorului.

Această jalbă, așternută într-o limbă pe cât de necorectă, pe atât de puțin coloră, începe prin arăta că „toate națiile viețuitoare în acest Principat au fost tolereite și sprijinite cu apărarea guvernială în neatingere nu numai a religiei... dar și chiar drepturile firești a societăților pe rezonate întreprinderi și primite urmări“. Apoi urmează zicând că „nația evreiască ce cu atâta indiferență își păstrează dogmele religiei în neatingere... se vede băntuită, maltratată și calomniată de o singură făptuire a unui rău cugetător, anume Stolnicul Vitlimescu“... „De pildă când a văzut că influența sa nu poate înrăuri în acest Principat a ne negri și a ne arunca în ura Guvernului, și-a întins a sa culezare, precum ne-am înștiințat, mai departe, arătând Inaltei a Porții Impărăției că noi ne-am fi rugând în școlile noastre pentru neisbutirea Inaltei Porți la înțeleptele sale planuri“.

Comunitatea apoi jeluitoare roagă pe Sfat „să se milostivească asupra existenței noastre până acum atât de pașnică și să ne scutească de mai departe arbitrarității... scutindu-ne de înrăurirea sa în toată relația cu religia noastră și cu noi“.

Lovitura comunității evreiești fu pe punctul de a isbuti. Jalba era iscălită de bancheri bogăți, printre cari vestitul *Leiba Kahane*, oameni cu trecere, cari aveau în lăzile lor iscăliturile multor boieri. Prin rude, prieteni, și clienți de ai membrilor Sfatului, ei știură să convingă pe aceștia că Vitlimescu era un fel de membru fanatic care legându-se înzadar de Evrei, da loc la neconținute turburări și nemulțumiri. Cererea comunității mai fiind, probabil, sprijinită și de Consulatul rusesc, Sfatul hotărî a „depărta pe numitul fără mai multă prelungire și a alege pe altul, în locu-i; ca să răspundă în misia sa în margini-re numai a datoriei sale“.

Vitlimescu și-ar fi perdut fără îndoială postul, dacă nu ar fi intervenit în favorul său, șeful sub care a fost pus *Arhiepiscopul Filaret Scriban*. *Arhiepiscopul Filaret* se adresa Sfatului Cărmuitor pentru a declara că Vitlimescu, dat sub direcția lui „și-a îndeplinit datoriiile cu sfințenie, dar și cu neadormită priveghere a apărării de înrăuririle molipsitoare ce de câțva timp au în-

ceput a se ivi din partea nației evreiești... Fără îndoială, au trebuit să atâte ura ei asupra D-sale tenzorului și cu atât mai vârtos, văzând că sub priveghierea D-sale nu poate folosi o abuzivă țirculare a materiilor religioase cu aceeași neîngrădită slobozenie cu care ea a inundat comerțul și industria acestui hristianesc popor“.

Arhiepiscopul declară că Vitlimescu a lucrat „ca subordonat“ al său. Deci cu „tot respectul eu îndrăznesc a-l ruga, pe de o parte ca să binevoiască a păși rostirea sentinței sale, până ce i se vor supune lămuririle cuvenite, iar pe de alta a nu lipsi pe iscălitul de cursul lucrărilor unui asemenea obiect care îl privește oficial și religios“¹⁾.

În urma acestei intervenții Vitlimescu își menține postul de censor, urmând goana împotriva cărților evreiești periculoase cu aceeași aprindere și cu același zel. Acest zel l-a făcut să între în conflict chiar și cu creștinii. În Martie 1855 îl vedem denunțând pe *Teodor Codrescu* și asociații acestuia, proprietarii tipografiei „Buciumul Român“, pentru tipărirea unei cărți evreiești, neînvoită de cenzură și conținând „huli“ împotriva religiei creștine. Codrescu însă se prezintă Secretarului cu manuscrisul, care purta autorizația de publicare, dată de Postelnicie în 7 Mai 1854.

Postelnicul (Beizadea C. Ghyka, fiul Domnitorului) indignat de acuzația lui Vitlimescu referitor la cartea publicată de Codrescu, îi a-

¹⁾ Op. cit. pag. 485.

rată în termenii cei mai aspri nemulțumirea sa.

În urma acestei rezoluții a Postelnicului, rapoartele lui Vitlimescu până atunci atât de numeroase, se fac tot mai rari¹⁾. Toate acestea pentru că acest neam „urgisit de Dumnezeu“ nu s'a odihnit până nu și-a realizat, criminalele sale planuri, mergând până acolo încât au făcut de s'a suprimat total cenzura și Censorul Vitlimescu, zelosul crainic al adevărului, prin puternicii Cărmuirii, a fost izolat total din viața publică și a fost constrâns a trăi retras câștigându-și doar pâinea de toate zilele crescând viermi de mătăasă..

Istoria se repetă. Trăim și azi vremi triste, când solitorii adevărului, binelui și ai dreptății, prin politica lui Izrael sunt depărtați dela Tribuna Neamului. Această-i politica de veacuri a „Paianjenului jidovesc, care astfel își țese pânza, încât prin smâcul ce-l pune, zugrumă orice sentiment creștinesc și național din sufletul mulțimii de inconștienți. În creerul și vinele acestui obidit popor, din timp în timp svâcnește conștiința și revolta de a se emancipa sub cruda tiranie jidovească.

Politica țesută de „Paianjen“, prin care de atâtea ori ni s'a tăiat aceste aspirații legitime, azi deja este ruptă de cătră un grup de mari Eroi ai Neamului, de glasul cărora de vom asculta și de-i vom urma, o să scăpăm din cursa vrăjmașilor.

V. Ch Maramureșanul.

¹⁾ Op. cit. p. 486.

Jidanii din Basarabia terorizează funcționarii.

Guvernele văd și tac... de frică?

Obrăznicia jidovească de peste Prut, a ajuns la culme. Jidanii-comuniști, ajutați de cozile de topor din Guverne și de presa Rusă-Jidănească-Comunistă, precum și de ziarele din „Sărindar“, terorizează pe funcționarii Statului, cari nu sunt pe placul lor.

Voi arăta câteva cazuri, din multe ce sunt, pentru a cunoaște opinia publică, adevărata stare în Basarabia și a-și da părerea dacă mai poate dura mult această dominație jidovească:

Guvernul Național-Tărănesc (mai bine ar spune național-jidovesc) cum a venit la putere a început să samene „Libertatea“, libertate fa-

ță de Jidani, căci creștinii nu s'au simțit mai liberi ca sub trecutele guvernări, aceste lifte-jidănești au pornit la lucru. Parte pe terenul comunismului, parte pe drumul de acaparare a tot ce este creștinesc și cu toții în decumun acord, pentru sabotarea intereselor Statului Românesc.

Funcționarii, cari au pus rezistență-legală, față de aceste tendințe jidano-comuniste, au fost luați în primire de ziarele jidănești și în cele din urmă... și trimiși la plimbare sub diferite pretexte.

Este cunoscut cazul Inspectorului de Siguranță *Zaharie Husarescu*, care a lucrat cu cel mai de-

săvârșit interes de Stat pentru stăruirea elementelor jidano-comuniste din Basarabia, a fost mutat, suspendat și calomniat de presa jidano-comunistă. Pentru ce toată această prigoană? Pentru că nu era văzut bine de trădătorul Stere. Dl. Husarescu nu mai e șeful polițiilor din Basarabia și nici stâlpul de granit în contra puhoiului comunist, iar Jidani-comuniști își organizează nucleele comuniste pe toată linia și când se mai găsește un polițist cu curajul de pune la punct acești jidani, cari subminează interesele Statului, iată ce i se întâmplă:

Nu demult au fost arestați mai mulți tineri comuniști la Sgurița și aduși la Inspectoratul de Siguranță din Chișinău unde au fost cercetați și dovediți vinovați, presa jidănească, pentru a lua apărarea acestor tineri devotați mișcării comuniste, a dat alarma că acei tineri au fost bătuți de comisarii de poliție și maltratați până ce au spus că sunt adevărații comuniști cari au stingherit ordinea publică, a fost anchetă de la București s'a sesizat Parchetul în fine mare pericol „Jidani bătuți“ de poliție. De remarcat că de câte ori este vorba de un Jidan, toată presa Ruso-jidănească din Basarabia și cea din Sărindar, începe activitatea luând apărarea aceluia ce tinde la subminarea Statului.

Este cunoscut faptul când Comisarul de poliție *Serghie Florescu*, cunoscutul luptător contra comuniștilor, a fost crunt lovit de Jidani-comuniști cari eșiseră cu steagul roșu spre a manifesta pe stradă, dar presa amintită mai sus, a găsit că tot Comisarul e vinovat fiindcă a intervenit să reprime manifestarea comunistă și că trebuia să lase lumea să manifeste în libertate. Justiția a fost, însă de altă părere, a condamnat, cinci Jidani, la câte un an și jumătate închisoare.

Tot cu Comisarul Florescu s'a mai petrecut un caz ciudat: Jidani Averbuch, Grinberg și Lider, a căror copii erau arestați pentru comunism, și repartizați pentru instrucție la Cab. II, au pus la cale mituirea judecătorului de Instrucție Ion Vaian, Florescu a prins această mișcare și a pregătit „Capcana“ așa că în momentul când Jidani au venit cu banii și i-a înmănat judecătorului, au fost prinși de Primul Procuror în unire cu Comisarul Florescu și dați pe mâna

justiției, care i-a condamnat pentru ultraj. (C. P. nu pedepsește pe mituitor).

De atunci presa locală și cea din Sărindar, au început campanie contra Comisarului Florescu acuzându-l de diferite nereguli, numai cu scopul de a-l compromite față de opinia publică. Este de regretat că s'au găsit și Români-creștini, cari s'au pus în slujba Jidanilor pentru a da „gata“ pe Comisarul Florescu, care și-a făcut datoria de funcționar Român.

Funcționarilor din Basarabia le

este frică a-și face datoria față de Jidani-comuniști, pentru motivul că presa îi înjură, iar autoritățile de sus, dacă nu găsesc tot pe funcționar vinovat, atunci stau și nu iau nici o măsură contra calomniatorilor.

În Basarabia Jidani fac ce vor, ei dictează autorităților ce să facă și ce să nu facă. „Dictatură Jidănească“. Până când, până când ???

CORESPONDENT.
— Basarabia. —

↳ Cum fac Jidani milioanele!

Comerțul, sub toate formele este în majoritate unicul mijloc de viață a Jidanilor. Ei au falsificat sensul adevărat al cuvântului „comerț“, care în termeni economici, înseamnă punerea la dispoziția consumatorului, spre satisfacerea trebuințelor sale, a tot ce este capabil să-i satisfacă o trebuință, înfăptuind astfel circulația bunurilor economice. Comerciantul, este acela, care se interpune între producător și consumator, prin mâinile căruiua trec bunurile de consumat, fără nici o prelucrare. El trăiește adesea numai din specularea acestor bunuri de consumație, pe care o anumită categorie de comercianți, le falsifică — prin diferite mijloace și metode, — care prejudiciază sănătatea consumatorului.

Este cunoscut tuturor, efectul spiritului metilic, întrebuițat în falsificarea vinului. Toate măsurile legale sunt fără efect în fața beciurilor misterioase, care au devenit adevărate pivnițe-laboratorii, unde se prepară otrava cu care se distruge sănătatea poporului român. Zilnic citim în ziare cazuri mortale, ori paralizii — ca pierderea vederii — în urma consumului de vin falsificat cu spirit metilic. O statistică exactă și cinstit întocmită pe întreaga țară, de cazurile mortale, provocate de spiritul metilic, ar da un procent îngrozitor.... Dar cine are vreme să se ocupe de asemenea lucruri, de interes general-național?....

În vreme ce jupânii își umplu teighelele cu banul agonisit din greu de țaranul român, satele se pustiesc tot mai mult, copiii se răresc în sate, iar gospodăriile pustii, se vând la meza de cămătarii jidani, care iau locul plugarilor și păstorilor români. Vreți dovadă?

Maramurașul, este icoana fidelă de ce va deveni România Mare de azi, mâine!....

Vor spune poate sociologii, că este lupta naturală dintre indivizi, pentru existență. Da!

— Nu însă o luptă loială și cinstită!

Mijloacele de îmbogățire, parvenire și speculă, sunt infinite pentru Jidani. Ei concurează, mituesc, speculează, peste tot uniți, solidari și cu ajutoare financiare din'năuntru și din afară. Pentru Români sunt inexistente asemenea mijloace; dacă încearcă să le aplice, din lipsă de obișnuință, dă greș.

Iată câteva exemple de practică jidovească:

1. — La toate licitațiile publice de furnituri — de orice natură — la Stat, Județ, Comună, Armată și Instituții, Jidani parvin înaintea Românilor, obținând adjudecări de licitații pe seama lor. Cum?

Prin unul din mijloacele de mai sus. Mai adesea, de convență între ei, sub sau supra licitează, apoi când unul de al lor obține licitația, ceilalți se retrag, primind în schimb filodorma aranjată anterior.

Aceasta în cazul când n'au aranjat alte combinații mai sigure, mai rentabile.... Exemple, întâlnim zilnic, în viața practică.

2. — Dacă afacerile, comerciantului sau fabricantului jidan, merg ceva mai greu, pentru a deveni curând milionar, sau dacă împrejurararea este favorabilă, (o mică atmosferă de criză economică) falimentul este gata. Aranjarea lui este atât de dibace, că peste puțin timp, falitul Jidan, sub alt nume, sau al soției, deschide o nouă întreprindere mult mai mare ca cea anterioară.

În caz că situația nu este favorabilă falimentului, se recurge la

foc care este radical. Asigurare și apoi foc. Ex. destule: la Galați zilnic. Unul, petrecut la Iași în str. Uzinei No. 68, proprietatea d-lui Lupu Natanzon, la 21 August c. este destul de elocvent. Prăvălia goală, dar asigurată pentru 200 de mii de lei, a fost umplută cu lăzi goale stropite cu gaz și cu cutii de conserve goale. În ziua a simulat plecarea de acasă în Basarabia și în urmă a dat foc... Intâmplarea a făcut ca alături să locuiască un Inspector de poliție, care a fost avizat imediat, luând primele măsuri pentru stingerea focului. Ancheta a stabilit vinovăția d-lui Natanzon, care a și fost arestat.

În același fel se procedează în majoritatea cazurilor de „incendiu comercial”. Când planul nu reușește, Jidovii intră în închisoare.

Ce bine ar fi, pedeapsa cu munca silnică pentru toți acești incendiatori sociali; ba chiar pedeapsa cu moarte, s'ar impune în cazurile flagrante, când te gândești că pe urma unui asemenea foc, rămân zeci de familii pe drumuri și fără nici un adăpost.

3. — Obișnuit comerciantul Jidan ori industriașul — și mai cu seamă fabricantii de băuturi spirtoase — pentru ca să se îmbogățească cât mai repede, recurg la încălcarea legilor.

O lege care face mult sânge rău Jidanilor cârciumari, este legea repausului duminical. În mod obișnuit săteanul nostru, merge la târg mai mult în zi de sărbătoare. Aceasta fie ca o distracție, fie din obișnuință; pentru el este avantajos în zi de sărbătoare, întrucât mergând la târg, vinde dintru ale lui și cumpără cele necesare.

De aceasta profită Jidanii, care Sâmbăta stau închiși în sinagogi, iar Duminica, — ziua când tot creștinul ar trebui să fie la biserică — ies în calea goimilor, la marginea târgurilor, dela care cumpără pentru speculă toate cele aduse de țărani de vânzare.

Un fapt destul de elocvent: din raportul Chesturei Poliției Iași, No. 15.393—1930, reiese că în intervalul dela 11—17 August a. c., adică în șase zile, au fost dați în judecată 26 de contravenienți la legea repausului Duminical, dintre care numai unul are nume românesc, restul foți sunt Jidani. Din acest tablou, se poate trage și concluzia proporției în care Jidanii au acaparat comerțul românesc.

Din cele de mai sus se poate vedea cât de ușor fac Jidanii dela

noi milioanele, în vreme ce un comerciant Român este concurat și sabotat, până ce dă faliment. Numai Jidanii știu să se sustragă tuturor îndatoririlor, ocolind legile țării și de multe ori încălcându-

le, cu cinism, în paguba Românilor, care regresează în aceeași măsură în care Jidanii progresează.

G. FĂCĂOARU.
— Iași.

Correspondență din Germania.

Sub razele Svasticeii!

Cu prilejul alegerilor pentru noul Reichstag, din Germania, prevederile noastre, în ce privește afirmarea partidului național-socialist de sub conducerea lui *Adolf Hitler*, ca al doilea partid putirnic din Germania, au fost pedepsin confirmate, prin strălucitul rezultat din ziua de 14 Septembrie. Succesul lui Hitler a întrecut așteptările tuturor — chiar și a conducătorilor anti-semiți.

Jidănimea și farsorii dela Geneva sunt năuciiți! Citesc mereu ziarele cu rezultatul alegerilor, se freacă mereu la ochi și tot nu le vine să creadă! O ascensiune așa de rapidă a unui partid politic — și mai ales în Germania — este unică în analele vieții politice mondiale!

Iată bilanțul partidelor politice, din Germania, în 1928 și în 1930:

Partidul	20 Maiu 1928		14 Septembrie 1930	
	Voturi	Mandate	Voturi	Mandate
Social-Democrate	9.150.533	152	8.572.016	143
Deutschnationale Zentrum	4.380.196	73	2.458.515	41
Comunist	3.601.980	62	4.128.497	68
Deutsche Volkspartei	3.262.876	54	4.587.708	76
Statspartei (Dem.)	2.678.532	44	1.576.199	26
Wirtschaftspartei	1.448.763	25	1.322.608	20
Bayerische Volkspartei	1.395.650	23	1.379.359	23
National Socialiști	1.154.073	16	1.058.556	19
Christl. Nat. Bauern	809.939	12	6.401.210	107
Volksrecht	755.873	13	971.046	16
Deutsche Bauern	133.014	2	245.216	4
Landbund	482.210	8	337.347	6
Hannoverauer	327.124	5	180.843	3
Sächs. Landvolk	—	—	148.521	2
Konservative Volkspartei	127.633	2	122.590	2
Christl. Soz.	—	—	313.946	5
	110.664	—	856.127	14

Iată, iubiți cetitori și semnificația acestor cifre:

Creșterea numărului de voturi la comunisti se explică prin haosul și mizeria întronată în Germania de către partidele trădătoare și demagogice. Minciunile înghițite de 12 ani, mizeria adusă de planurile Jidovești Dawes și Joung, șomajul ucigător, au adus la disperare sufletele slabe, desechilibrându-le moralul și împingându-le în brațele comunismului.

„Zentrum” și „Bayerische Volkspartei”, partide confessionale, partidele popilor — cari, ca și la noi, în loc să-și vadă de biserică și de cele sfinte, se țin de ghișefturi și de ticăloasă politică de partid, în timp ce Jidanii și sectele finanțate

de ei dăruie instituția cu care ei nu sunt întru nimic identificați, ba chiar mai mult, ca o culme a nerușinării, sunt chiar membri ai acestor puturoase secte, cum este de exemplu, francmasoneria; aceste partide nu s'au sfiit să dea mâna cu cei cari scuipe crucea și pe *Cel pe Care ei, preoții, îl slujesc* — cu Jidanii, tolerându-i în partid și punându-le chiar să candideze pe listele lor. Dacă au reușit întrucâtva să-și mențină pozițiunile, nu am reușit, grație popularității lor în masele poporului, ci modului sui-generis de a teroriza sufletele catolicilor. Nu mi-a venit să cred, că în secolul al XX-lea se mai poate face propagandă, ca în evul mediu! Nici mai mult, nici mai puțin,

partidul popilor, amenința înaintea de alegeri pe creștinii catolici, că dacă nu le vor da voturile, vor merge după moarte în iad. În sensul acesta au ținut predici în biserică, au lipit afișe electorale scandaloașe! Iată conținutul unuia lipit pe poarta bisericii din Berching la Beilugries în Oberpfalz:

„Catolici! Auziți! Voiți, voi, ca în ziua morții voastre, — după alegeri — sufletele voastre să fie în ordine? Atunci, alegeți: Bayerische Volkspartei! Lista No. 8“.

„Deutsche Nationale Volkspartei“ de sub conducerea lui Hugenberg, partid aparținând mai mult vechei clase autocrate antebelice, impregnate cuspirit de castă, neîndrăznind să ia atitudine contra Jidanilor și fiind mâncat de lupte intestine, în trecutul Parlament, a trebuit să-și închine steagul în fața mișcării hitleriste.

„Deutsche Staatspartei“, ieșit din furnizoarea lui Demokrat-partei (partidul decedatului Stresseman) și Jungdo, — partid nou, creiat de Jidani, ca o diversiune electorală, a debutat lamentabil și nu are să treacă mult, ca întreaga tarabă de ace și mosoarele politice să dea faliment complet!

„Partidul social-democrat“, a suferit un evident eșec! Pierderea este mai mare decât 10 mandate, ținându-se seamă că vechiul Reichstag avea numai 491 scaune, iar noul Reichstag numără 577. În vechiul Reichstag avea un procent de $\frac{1}{3}$, în noul Reichstag nu mai are decât $\frac{1}{4}$, iar dacă s'ar face alegeri noi peste câteva luni de zile, în urma atmosferei creiată de rezultatul alegerilor, n'ar mai avea nici jumătate din mandatele de astăzi.

Pentru național-socialiști, aceste alegeri au fost o adevărată sentință a poporului german. Având de luptat cu puterea banului, presei, radio-ului, cu teroarea așa ziselor organe de ordine ale statului, puse toate în slujba partidului, reușește totuși și numai într'un interval de doi ani, să-și ridice numărul voturilor dela 809.000 la 6.401.000 și pe cel al deputaților dela 12 la 107! Inteligența și energia șefului, ordinea, disciplina și munca fără preget a celorlalți conducători antisemiți, au colaborat la recoltarea strălucitului rezultat. Un exemplu tipic de muncă ni l-a oferit partidul lui Hitler, prin colosală propagandă electorală, care a culminat prin 8.000 întruniri publice, într'o singură zi, pe întregul cuprins al Germaniei! O adevărată lavină! Și nu cu bani subvențio-

nați s'a făcut această propagandă, ci cu sufletul și mizera contribuție materială a fiecărui soldat al mișcării. Toate întrunirile erau cu intrare. Trei, două, o marcă, 0,50 pfenigi, locul! Și nu mai găseai bilete cu 2—3 zile înainte, și chiar cu o săptămână, când vorbea Hitler! Localurile unde vorbeau oratorii antisemiți erau înconjurate cu armată și poliție și nu puteau pătrunde decât fericiții muritori, cari aveau cumpărate bilete din vreme. Valuri de mii de oameni se scurgeau către localul de întrunire. Imediat se improvizau întruniri în alte 3—4 localuri, pentru zecile de mii de cetățeni rămași fără bilete. În întruniri, domnia entuziasm până la delir! Solidaritatea și sacrificiul soldaților mișcării hitleriste s'a văzut și confirmat și cu ocazia cumpărării imobilului pentru stabilirea unui local propriu al partidului. Sutele de mii de membri au contribuit fiecare cu câte 2 mărci la cumpărarea unui splendid palat, așezat în cel mai frumos cartier al Münchenului. Astăzi, deasupra palatului din Königsplatz jălfaie un împunător drapel cu svastică!

Revenind la rezultatul nouilor alegeri și comparând acest rezultat cu rezultatul alegerilor din 1928, ne dăm perfect de bine seama de giganticul pas făcut de Hitler și de strălucitele perspective ale viitorului. 6.401.000 Germani conștienți, înfruntând forțele oculte ale masoneriei și jidovimei, afirmă prin votul lor o nouă voință de Stat, un nou sistem de gândire de Stat, afirmă că muncitorul patriot german, muncitorul cu pumnul ca și cel cu creionul voiește să creieze un al treilea Imperiu, în care Germa-

nia să fie a Germanilor! Cabinetul Brüning, format din elemente din centru și dezertorii din partidul lui Hugenberg, este la pământ fiind pus în ridiculă minoritate! Mare panică este în Franța ca și la Geneva! Presa italiană jubilează și felicită poporul german de noua directivă împinșă prin alegeri! Dar marele Kahhal nu se dă bătut! Pe sub pământ lucrează pe capete! Se pune la cale o coalițiune burghezo-marxistă. Această coalițiune nu va avea alt efect, decât să grăbească sfârșitul partidelor burgheze și să bătătorească calea spre fratele statului a lui Adolf Hitler!

Ce mai zic, dobitocii noștri de politiciani, cari considerau o rușine, a te apăra contra pericolului jidovesc, iar pe studenți și pe conducătorii L. A. N. C. îi împrescau cu cele mai mârșave invective când azi un popor cu o fantastică cultură și cu un trecut istoric se declară antisemit și când, mâine, acest popor de 70 milioane cetățeni va fi guvernat de un guvern antisemit?

Ca răspuns la strălucitul succes al antisemiților germani, ca răspuns marelui simpatii manifestate de Adolf Hitler pentru mișcarea antisemită din România și ca răspuns la chemarea lui Hitler din marea lui manifest lansat înainte de ziua alegerilor, chemare, care glăsuiește astfel: „Jede Hand, die sich uns in Europa aus gleicher Not und gleicher Gesinnung heraus bietet, wird einst von uns dankbar ergriffen werden“ — noi, soldații mișcării antisemite române, strigăm:

Heil Hitler!

CORRESPONDENT
— Germania. —

Dacă țaranu-i talpa țării, atunci trebuie salvat!

✓ De o vreme încoace se scrie prin gazetele mari din București, că țărănimea din multe părți își ridică glasul prin adunări contra camelei, care la noi în țară a devenit o boală mai îngrozitoare decât chiar ciurma, — ba s'a înființat și o societate care luptă pentru acel scop numită: „Liga contra camelei“.

Glasul țaranilor români ridicat în adunările susnumitei „Ligi“, în primele întruniri n'a prea fost luat în seamă de către atotputernicii zilei, dar ținându-se astfel de adunări de nemulțumire tot mai des, glasul ridicat de nenorociții țărani, încăturați de către bănci și cămătari, a străbătut și prin ușile căp-

tușite a d-lor miniștri, iar domniile lor prin domnii prefecefi, fără mare bătaie de cap, au oprit să se mai țină astfel de adunări, cu toate că ar fi fost mai înțelept să fi oprit pe cămătari să jupească poporul, cu 30—60 la sută dobânzi, ba poate și mai mari, după sumele ce s'au fost împrumutat, căci atunci țărani n'ar mai fi fost nevoiți să alege la adunări zeci de kilometri.

Eu, ca țaran, încă de câțiva ani am atras atențiunea celor în drept despre cele ce se petrec pe sate, cum cămătarii încolțesc din ce în ce mai cu furie pe bietul plugar; coloanele revistei „Infrățirea Ro-

mănească" îmi stau mărturie, când eu data de 7 April 1927, arăt cum un țaran român, pentru suma împrumutată de Lei 11.000, la 650 zile i s'a făcut socoteală să plătească suma de Lei 36.278.

La 15 Iunie 1927 în coloanele a ceeași reviste am arătat în articolul „Ce fac partidele politice”, cum muncitorii români dela Minele de cărbuni din Aghireș erau jefuiți, socotindu-li-se dobânzi de *una sută douăzeci la sută*.

Tot în coloanele susnumitei reviste No. 9, din 1 Martie 1928, am descris pe larg în articolul „Din durerile Maramureșului”, cum țaranii români, invalizii, văduvele și orfanii de războiu sunt jefuiți fără milă de cămătarii jidani, care le socoteau dobânzi până la 6516 la sută, citiți bine: *Sasemii cincisutesasesprezece la sută*.

Glasul meu simplu, de țaran, n'a putut străbate zidurile groase ale palatelor ministerelor, iar țaranii români au suportat acele greutăți până au căzut sub povara lor. De ultima lor svârcolire, de pe patul morții, liftele fără suflet s'au speriat și au început să sbiere; aleșii națiunii au sărit ca mușcați de șarpe, ca nu cumva pielea subțire a cămătarilor, să intre în mâinile aspre ale țaranului. Pe urma vaietelor jidovești am văzut miniștri și ajutorii lor călătorind ziua și noaptea până colo departe în nordul țării, dar:

Tot hoțul de păgubaș.

Țaranii bătuți, închiși, dimpreună cu conducătorii lor și cu preoții, cari n'au făcut decât să ceară celor mari, să mai slăbească puțin cătușele țaranilor, și să facă să înțeleagă și cămătarii că și răbdarea țaranului are o margine.

Nu tot astfel au pățit-o Jidanii. Deși comisiunea care a făcut anchetă, a stabilit că focul dela Borșa n'a fost pus, ci s'a aprins din lenevia doctorului Jidan, totuși... scriu gazetele, că se va da Jidanilor din Borșa un primajutor de.... Douăsprezece milioane lei din partea Statului.

Dar pe bietul Vasile Țiplea invalid din Ferești, jud. Maramureș, cine-l va despăgubi că a plătit dobândă de 6516 la sută? Aceasta s'a scris de doi ani și jumătate și nu cred să se fi luat nici o măsură contra jupânului Elich.

Ar fi bine ca cei în drept să ia măsuri, cât mai urgent, să nu se distrugă „talpa”, căci atunci întreg edificiul se va dărâma.

IOAN L. POTRA

— Cluj. —

Un apel către toți Români Creștini.

„Ce trebuie să știe orice Creștin”.

Frate creștine și frate Române!

Inainte de a te apuca de cetit aceste cuvinte, asvârle din inima și din sufletul tău — cel puțin pentru o clipă — orice patimă și orice dor de îmbogățire și negrăbit, gândind cu tot sufletul la viitorul țării noastre, ascultă!

Te-a făcut Dumnezeu om cu ochi cu cari să vezi, urechi cu cari să auzi, gură cu care să vorbești și *creer cu care să înțelegi*.

Trăind apoi la un loc cu alții, vezi multe, auzi multe, vorbești multe și faci multe. Dar... hai să te întreb așa cinstit și gospodărește: Ai băgat deseamă că noi Români ori cum am da-o, am suci-o, ori cum am învăț-o *tot rău ieșim?* Ai băgat de seamă că în țara noastră străinii sunt în frunte și *Români în coadă?*

Ai băgat de seamă cum Români noștri cari prin credință în Dumnezeu au înfruntat atâtea urgii, acum după războiu *nu vreau să mai creadă în Dumnezeu?*

Ori unde te-ai duce, ori încotro te-ai întoarce, nu vezi decât beții, certuri, bătăi, omoruri, procese, curvișaguri, copii din flori, boli lumesti, hoții, minciuni, schisme, nedreptăți ș. a. Duhul blândetei și iertarea a dispărut din sufletul oamenilor. Dreptate nu-i. *Cine muncește cinstit, moare de foame; iar cei ce numai trântoresc și speculează, au bani, au palate, trăiesc bine și se sparg de grași*. Lumea a uitat învățăturile lui Hristos și toți cu limba scoasă, fug după averi.

Bogăție, bogăție și iar bogăție; iată ținta tuturor. Bogăția e Dumnezeu la care se închină lumea acum și pentru bogăție se fac în lume toate ticăloșile. Pe deasupra tuturor a mai venit și politica, să mai învenineze lucrurile. Români de un sânge și de-o lege, ba de multe ori chiar frați, sunt într-o dușmănie de moarte din pricina politicei. Pe chestie religioasă iarăș se sfădesc. În țară totul merge numai pe minciună și pe mită. *Vecinii se pregătesc mereu de războiu*, ca să ne șteargă de pe fața pământului. În acest timp oare la noi ce măsuri se iau? La noi lumea în loc să se unească și toți uniți să lupte pentru țară, toți fac paradă de naționalism, *dar aproape toți lucră contra unii cu știință, iar cei mai mulți fără știință*.

Nu trebuie să fi profet ca să vezi

un lucru: *Dacă merg lucrurile tot așa și nu se trezește poporul de cap, vom dispărea ca nație din lume*. Istoria lumii arată că în orice țară din lume când s'au întâmplat celea ce se întâmplă astăzi în țara noastră, acea țară — sau mai bine zis acea nație — a dispărut de pe fața pământului.

S'atunci te întreb: 1. Care sunt cauzele care au făcut lumea să devie așa? E natural să te întreb în-tăi de cauze, căci ca și medicul; dacă știi cauza răului, știi și leacul. 2. Ce să facem apoi ca să apucăm iarăș pe drumul bun? Iată două întrebări, la care mulți s'au gândit, dar puțini le-au dat de cap. Și pe mine, ca român, m'au interesat lucrurile acestea și de vre-o 10 ani de zile studiez pentru aflarea răspunsului la aceste două întrebări. De 10 ani am studiat fel de fel de cărți și documente secrete și din toate am scos deoparte ceea *„ce trebuie să știe orice creștin”* și orice Român cu dragoste pentru patria lui. Toate cele ce le-am aflat le-am strâns într-o carte de vre-o 400 de pagini și intitulată chiar *„Ce trebuie să știe orice creștin”*. Dar fiindcă ceea *ce am scris e numai și numai adevăr*, și nelăudând pe nimenea, mai ales din cei cari conduc țara, nu pot găsi bani ca s'o tipăresc. Ia să fi laudat un anumit partid, sau oamenii dela cârmă, să fi văzut cum mi s'ar fi pus milioane la dispoziție pentru tipărire, ba și câteva sute de mii pe deasupra ca mulțumită. Dar cu toate că sunt sărac, nu vreau să-mi vând sufletul, nu vreau să-mi vând țara și neamul din care m'am născut. *Cine va citi această carte, va afla cele mai mari adevăruri din lume, va afla cum jidovimea conduce din umbră toată lumea și va afla o mulțime de secrete, care n'are de unde le ști*. Ceea ce spun nu-i laudă, căci trebuie să se știe: Lu sunt creștin și nu Jidan, ca atunci când am de vândut un măgar răpciugos, să spun că-i ca „Ducipalul” lui Alexandru Macedon. În criza aceasta de astăzi, însă, când lumea aleargă cu gura în vânt după parale, e cam greu de găsit aproape un milion de lei ca să tipăresc asemenea lucrare. Muți, când le-am spus câte greutăți întâmpin cu tipărirea, mi-au spus: „Da lasă-i dracului de oameni, ceți bați de capul cu soartea lor? Lasă să și piară dacă-s prosti!”...

Eu însă nu mă împac cu judecata aceasta. Cine vede hoțul și nu spune, e ca și cum ar lua parte la hoție; cine vede care-i cauza răului în țară și nu o spune, ca să poată lumea să-și iele măsurile de apărare, e un trădător; și eu nu vreau să fiu trădător. Vreau cu orice chip să deschid ochii oamenilor și după puterile mele să-i luminez. Ca să pot tipări însă lucrarea, alt chip nu-i, decât oamenii cari vreau să aibă cartea, *să trimeată banii înainte*; cu cari bani se va cumpăra hârtia și se va plăti tiparul. O carte așa de mare costă astăzi cam 350—400 de lei, mai ales că va avea și chipuri.

Eu însă nu vreau să fac nici un gheșeft și de aceea socotind să iasă chiar numai hârtia și tipăritul am fixat prețul 100 de lei. O fi mult și 100 dar de... *nu poți fi și cu slămina în pod și cu curechiul uns*; și cu cartea din care să te luminezi și cu bani în pungă. Ca totdeauna însă când e vorba de dat bani, cititorul mai degrabă se lasă păgubaș de carte.

Indată diavolul vine la ureche și dacă cititorul e tânăr, îi șoptește: „Cu 100 de lei mai degrabă faci un chef cu 5—6 sticle de bere“. De îi femeie, îi șoptește: „Cu o 100 de lei mai degrabă iai niște cremă și niște pudră cu care să te faci frumoasă“. De-i bătrân, îi șoptește: „Cu 100 de lei mai degrabă iai niște vinisor și niște tutun“. Și iacă așa diavolul mai totdeauna iese învingător. Omul mai degrabă se lasă păgubaș de știință, dar nu se lasă de altele care de multe ori îi strică. Nu-i de mirare dar că e atâtă neștiință în poporul nostru, căci el nu vrea să știe, că acel care n'are carte, n'are mici parte. Imi place să cred că cititorul acestor rânduri nu se va lăsa ispitit de gândul rău, ci va trimite cu orice chip. *La urma urmei te închipui că ai pierdut 100 de lei*. Cartea e scrisă așa fel ca să o înțeleagă orice om. Tocmai aici e greul mare, de a scrie cărți care să fie înțelese și de oamenii din popor. La noi, aproape tot ce s'a scris, s'a scris — cum zic românii — *pășărește*. În carte am scris despre următoarele: Istoria Evreilor. Cum au ajuns ei în țara noastră. Credința lor (*Talmudul*). Ce cred jidanii despre Dumnezeu, îngeri, draci, taine, profeți, suflete, rai, iad, Mesia, cum înțeleg ei cinstea și morală în viață, patima lor de bogății, înșelarea creștinilor, camăta, cât prețuesc femeile ș. a. Jom Kipur. Col Nidre, Cappers. Ce cred jidanii despre

creștini. Iubirea aproapelui, De ce omoară jidanii pe creștini. Ce fac cu sângele acela, ș. a.

Cahalul (Organizarea jidanilor din lumea întreagă), Excomunicarea Cheremului, Ziariștii din țară. Patimile dintre oameni: băutul, fumatul, hoția, desfrăul, dominația. Condițiile de organizare a omennirei. Pe cine a trimis Dumnezeu ca să mătue lumea, Apostolii, Toate rătăcirile de credință dela Apostoli și până astăzi. *Franc-Masoneria*, cum e organizată, în grade și în toată lumea, secretele ei, filosofia Franc-Masonică, Magia, Ce urmește Franc-Masoneria în lume, Cum se omoară în Franc-Masonerie, Femeile în slujba Franc-Masoneriei, Cel mai mare serviciu de spionaj din lume. Asociații subversive (cu gând rău) I. M. C. A., — F. A. S. C. R., — O. D. A. S., — L. D. O., — A. R. P. U. P. E., — Societățile Teosofice, — C. F. S. R., — A. P. R. — S. R. D. — Cercetășia ș. a. Liberalismul, Socialismul, Comunismul. Ce au făcut jidanii în Rusia, *Vestitele Protocoale ale înțelepților din Sion*. Cine pune la cale revoluțiile și războaiele dintre creștini, Cine câștigă pe urma lor, Cum luptă jidanii în război, Cine a pus la cale războiul din 1914—18. Cine pune la cale viitorul război din 1935, Jidanii vânzători decarne vie, Cum înșeală fetele creștinilor și încă altele multe lucruri.

După cum se vede, am scris întreaga *doctrină antisemită* ca să se vadă pe ce se bazează lupta contra jidanilor.

Pe zi ce trece, pericolul se mărește, jidovimea măvălește la noi, ne ia puțința de trai, ne ia pământul și ne lasă muritori de foame. Ca drept ciudă, arăt câți jidani au venit la noi numai în 5 ani și jumătate: În 1918 au măvălit 116.000, 1919 — 290.000, 1929 — 116.000, 1919 — 290.000, 1920 — 418.750, iar în jumătatea anului 1923 ne cât e făcută statistica arată 210.130. ceea ce ar face pe anul întreg 400 și ceva de mii de jidani.

Dar cei luați cu teritoriile alipitate? Dar cei cari au mai venit de atunci încoace? Dar cei cari se nasc? Dar cei cari vin zilnic de peste Nistru? E o grozăvenie! Și totuși lumea nu se deșteaptă. Fi vin după planul dat de „Alianța Israelită Universală“, ca la viitorul război ce-i pus la cale tot de jidani pentru anul 1935, cu scop de a distruge România, ei silesc să fie mulți, ca să ocupe țara noastră și a lor să fie pe veci. Lumea tre-

buie să se deștepte de cap, dacă vrea să nu ajungă roabă la jidani: dar deșteptarea nu vine până nu va fi lămurită și lămurirea nu se poate face, până ce nu va citi cărțile scrise de Românii curați la suflet și cu dragoste de țară. Lucrul acesta vrea să-l împlinească lucrarea mea. *De aceea rog pe fiecare român să trimită 100 lei, ca să aibă asemenea carte. Cine are și vrea, e rugat să trimeată mai multe sute, ca să se poată tipări și mai multe cărți*. Acela va primi înapoi ori atâtea cărți câte sute a dat, ori va primi banii după ce se vor vinde cărțile. *Totodată frațe creștine ești stăruitor rugat ca să îndemni pe câți mai mulți oameni vrednici din sat ca să trimită bani pentru această carte*. Cu cât vor sări mai mulți, cu atât cartea va eși în condiții mai bune. *Unirea face puterea și se știe că omul când vrea, face*. Toți acei cari înclină spre bolșevism, cei cari s'au rătăcit de adevărata credință, cei cari își pun capul după politică ș. a. sunt rugați să facă rost de această carte și-l vezi că pentru o dau un sfat: Când te duci la unu și-l rogi să trimită bani pentru această carte și-l vezi că pentru o așa sumă neînsemnată se lasă mult rugat și tras de mâneacă, *lasă-l dracului ticălos!*

Acela nu merită numele de om, care atunci când țara lui e pe marginea prăpastiei, el mai degrabă dă banii pe alte fleacuri decât pentru luminarea minții. *Par'că dacă n'o să dee 100 va fi mai bogat? Nu. Dacă va da-o, va fi mai sărac? Iarăș nu*. În speranță că apelul meu nu va întâlni numai de cei cari bagă brânza în ulcior și înting cu mămăliga pe dinafară, și nici numai de aceia scumpi la țărâte și ieftini la făină, mulțumesc tuturor celor cari vor vrea să răspundă la apel și cu deosebită stimă semnez:

GHEORGHE AMANCEI.

P. S. Banii îi trimiteți pe adresa: *Gheorghe Amancei*, com. *Sălciuma-de-Sus*, jud. Turda.

Veti primi dela mine adeverință pentru primirea banilor.

Români!

Dacă voți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„*Buletinul*

„*ANTI-JUDEO-MASONIC*“
Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.

BUCUREȘTI.

Ce zice dl prof. N. Iorga?

Cetim în ziarul intitulat „*Naționalul Vâlcei*“, foaie vâlceană a partidului național de sub prezidenția Dlui Prof. N. Iorga, următorul articol publicat în numărul de Sept. 1930, intitulat

„DRAGOSTE CU DEASILA“

Evreii gonțiți de sărăcie, de alte neamuri și de revoluția rusească au năvălit ca lăcustele înfometate asupra țării noastre, cerându-ne ospitalitate pentru câțiva ani, după care se vor căra spre Palestina. Cei „câțiva ani“ au trecut de zece dar ei nici gând n'au să plece! Au dat aici de traiu bun, ușor, exploatând pe Români, cărora vor să le arate ei drumul pribegiei. I-am poftit la masă și acum nu ne mai lasă nici firimiturile! Dacă noi acum ducem greu cu ei, dar urmașii noștri cum vor duce-o cu urmașii lor, mai răi ca omizile?

Se știe că pe oaspetele obraznic nimeni nu-l mai pofteste la masă, cum nici pe cel care scornește defăimări numelui și neamului, altfel nu se mai socotește om deplin.

Prieteșug cu cel ce te sapă și dragoste cu deasila nu se face. Nu e om acela care, gândindu-se la păcat, cuibărește insectele parazite în haina și cămașa lui. Vrajmașul cinstit și pe față poate fi stimat fiindcă și el te stimează (te soco-

Ce ziceți domnule profesor Iorga despre conținutul acestui articol? Iată o dovadă, cum ideile cuziste pătrund și acolo unde patronii se leapădă de ele ca dracu de tămâie!

Din lupta naționalistă-creștină.

Prin Sălagiu

Domnule Profesor!

În urma conferinței ce-am ținut în *Sanislău* la 29 Sept. a. e. în fața unui public extrem de numeros, am fost arestat ilegal eri 30 Sept. a. e. în *Carei* și adus aici pentru cercetări, cari s'au terminat favorabil, însă cu toate acestea mă miră faptul că nu mi s'a redat libertatea! Dl. Maior de Jand. din Zălău a ordonat escortarea mea la Parchetul Zălău. Nu știu pentru ce batjocura aceasta? Faptul nu reclamă absolut nici un pic de gravitate.

Rog să binevoiți a da publicității conținutul prezentei, cum și articolul anexat:

Glăsuț acuzărilor.

Nu vrem ca justiția să fie influențată de nimeni — căci noi a-

tește om), dar cel necinstit, ascuns și viclean, nu merită stimă, chiar dacă ar urla, ar zbiera și-ar țipa peste nouă hotare minciunile toate câte-i vin în minte, așa cum fac Evreii noștri.

Pentru ce să aiă totdeauna dreptate cel ce strigă și părește?!

Numai pentru că strigă? Și numai pentru că strigând Evreii prin presă aude Liga Națiunilor?

Români, căți mai aveți simț românesc, BOICOTAȚI PE EVREI, pentru că să n'ajungă ei atât de tari încât să ne arunce ei pe noi Români afară din România! Gândiți-vă la viitorul urmașilor noștri!

Vreți s'ajungă robi Evreilor? Lucrați înainte în slujba lor. Vreți să fie ei, urmașii, stăpâni în Tara Românească? Feriți-vă de lista ovreiască! Nu cumpărați, nu vindeți, nu le închiriați, nu le arendați nimic Evreilor. Dacăți urma așa, barem timp de 5-10 ani, ei ar pleca dela noi și copiii noștri vor fi oameni liberi în România! Altfel, vor fi robi ori izgoniți de Evrei!!!“

ce ne apasă și ne îndeamnă la luptă, având în față deviza: „voim și vom putea, căci adevărul e cu noi“. Justiția să-și facă datoria după regulile ei — ca justiție românească. Știm că sufletul românesc, are și el regulile lui de etică; are totdeauna dreptul și mai ales obligația de ase face auzit în anumite ceasuri, obligație morală superioară dela care dacă ar dezerta, s'ar deznonora.

C. G. A. DĂNILĂ.

Biroul central de Informațiuni L. A. N. C. București către organizațiile L. A. N. C.

Avem onoarea a Vă încunostițta, că în urma propunerii Marelui Consiliu al L. A. N. C. din 3 Aug. 1930 — Iași, Dl. Prezident Suprem a hotărât organizarea unui:

„Birou Central de Informațiuni al L. A. N. C.“ la București, sub direcția subsemnatului și cu sediul provizoriu la mine: 9 bis. Bulev. Lascăr Catargiu. București (3).

În consecință, cu onoare Vă rugăm să binevoiți a ne trimite regulat și la timp, informațiuni asupra mișcării cuziste din județul Dv., precum și date asupra organizațiilor locale de sub conducerea Dv.

Diferitele comunicate, deciziuni, dispoziții, informații, emanate dela Dl. Prezident Suprem, vă vor fi comunicate, la timp, prin acest birou.

Următor deciziei d-lui Prezident Suprem, vă înaintăm din partea d-sale, ziarul oficios „Apărarea Națională“. No. 16, din 17 Aug. 1930, spre a lua cunostință de Comunicatul și debaterile Marelui Consiliu din 3-4 Aug. 1930.

Director:
Dr. V. TRIFU
— București. —

L. A. N. C. în Dolj.

Am primit la redacție manifestul plin de însuflețire și incontestabile adevăruri, redactat de D-nul Gică Garoafă, „delegatul L. A. N. C. în plasa Plenita județul Dolj“, în care manifest autorul chiamă la luptă pe toți bunii Români, în organizația noastră.

Li dorim succes deplin, și-l felicităm pentru nimoasa inițiativă pornită într'o situație foarte prielnică propagandei naționaliste și creștine, îndreptată contra Jidanilor și partidelor politice toate jidovite.

ceștia, care din fericire apărem acum pentru prima oară înaintea băncii acuzațiilor — nu cersim o ochitare ilegală. Cerem însă, ca aparentele infracțiuni ce ni se impută nouă — fiind de natură politică de înalt interes național — să fie judecate cu multe chibzuiuri și prevedere, ținându-se seamă de toate împrejurările și evenimentele de cari am fost presați în interesul obștesc al bietului popor român maramureșan ajuns în complectă sclăvie jidovească.

După cum stămoșii noștri au luptat cu jertfă de sânge și nu s'au lăsat călcați și seduși de dușmani, aceeaș datorie sacră o avem și noi urmașii lor.

Deci vrem o înțelegere a marilor noastre năzuinți, a dorurilor care ne frământă zi și noapte, a mizeriei

Ce înseamnă a fi Român¹⁾.

Inseamnă să mărturisești, prin chiar această numire, origina ta nobilă și mândria de a fi păstrat un astfel de nume. Inseamnă să vorbești această limbă românească, limbă care nu este numai urmașa directă a unei limbi vestite de mare cultură, ci și o limbă biruitoare, căci într-o luptă de secole cu diablele slave și cu alte limbi le-a învins pe teritoriul său și le-a făcut roabele sale. Inseamnă să locuiești Țara Românească, țară pe care o forțare neîntreruptă de opt sute de ani a isbutit să o rotunjească puțin câte puțin până a adus-o în forma de astăzi — cu munții cari sunt ai noștri, fiindcă noi le-am dat turmele de oi și doinele — cu dealurile cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am împodobit cu grădini și vii și mănăstiri frumoase, — cu câmpiile, cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am lucrat și destelinit an de an, cucerindu-le prin munca noastră și prin numărul nostru, — cu Dunărea care e a noastră, fiindcă noi i-am pus salbe de sate pe amândouă malurile și noi i-am cercetat apele și ostroavele, cu țărmul Mării care e al nostru, fiindcă noi l-am deșteptat la viața pe care nu a mai trăit-o din antichitate. A fi român înseamnă a fi suferit sute de ani și a te fi bucurat câte-va clipe, a fi plâns, atât încât și cântecele să pară că plâng, — a fi văzut meșteșugurile începăturile de cultură mai înaltă și totuși a le fi început din nou, — a fi fost jefuit fără milă și de toți sălbatecii și cu toate acestea, în vremuri de liniște a fi dăruit prisos de hrană materială și sufletească vecinilor și chiar popoarele mai depărtate, — a fi fost întotdeauna izbit în clipele sfinte ale încercărilor de unire națională și cu toate acestea a fi ocrotit totdeauna începăturile de acest fel al popoarelor din jur, — a fi fost darnic în sărăcie și mărinimos în izbândă. A fi Român înseamnă a fi păstrat tenacitatea neamului nostru, aceea vitalitate misterioasă și nesecată, care s'a putut îndoi, dar niciodată nu s'a frânt: curpen mlădios și tare, acoperind în veșmântul său cu flori modeste și parfumate pădurea întreagă. Și mai ales a fi Român înseamnă a

avea credința că toate aceste însușiri bune ale neamului nostru, pe cari le putem arăta cu cinste oricui, nu au avut încă răgazul să se arate în deplinătatea lor, dar că în numele lor avem dreptul să cerem

libertatea de a le duce la desăvârșire, nu numai pentru gloria noastră, ci și pentru binele lumii întregi.

G. VÂLSAN,
Profesor Universitar, Cluj.

Noul Comitet de conducere al Lojii „Marele Orient al României“¹⁾

Au fost aleși de către Consiliul Ordinului în ședința din 6 Aprilie 1930 și instalați în ședința festivă din 10 Aprilie a. c. noii *Ofițeri(?)*:

Președ. de Onoare al Cons. ...
Ord. ... *General Gh. Solacolu.*

Președ.-activ al Cons. ... Ord. ...
Em. I. Papiniu.

Vice-președ. al Cons. ... Ord. ...
Stancu Brădișteanu.

Mare Secretar permanent, *Leo Salzman.*

Mari Secretari adjuncți, *Dumitru Vasilescu, Ion Colman.*

Mare Orator, *Leontin Iliescu.*
Mare Orator Adj., *Alfred Paucker.*

Prim Mare Veghetor, *S. Feldman.*

Al doilea Mare Veghetor, *Alexandru Filitti.*

Al doilea Mare Veghetor Adj.,
I. Vasiliu.

Mare Tezaurar, *H. Humulescu.*
Mare Tezaurar Adj., *E. Laue.*

Mare Conservator al Sigiliului,
V. Bilciurescu.

Mare Conservator al Sigiliului Adj., *Petre P. Daia.*

Șef al Secretariatului, *Sacha V. Lupescu.*

În Nr. 2 al Buletinului anti-judeo-masonic, am reprodus o fotografie a unei file de prezentă a Lojii „Infrățirea“ aparținând ateuului, anti-creștinului și revoluționarului „Marele Orient al României“, în care remarcam iscălitura d-lui *Stancu Brădișteanu*, doctor în teologie și Director al Cultului Ortodox în Ministerul Cultelor, încadrate de 25 „frați“ jidani.

Acum, îl găsim pe acest domn francmason în Buletinul Marelui Orient al României — care îl datorăm unui francmason român care a început să se desmeticească — trecut ca Vice-Președinte al Consiliului Ordinului francmasonic al M. O. a R.

Nu insistăm prea mult asupra acestui domn care e fără onoare, deoarece a mințit cu *NERUȘINA-*

RE, — de altfel ca un bun mason —: „vorbești, deci minți“, — că n'a făcut nici odată parte din comitetul Cenușarilor. Masca i-a rupt-o excelența gazetă de apărarea adevărului creștin „Glasul Monahului“, de sub inimoasa conducere a Păr. Lungu, dându-i nutra alături de ceilalți masoni și masonizanți, propagandiști ai cremației.

Dar să facem un mic bilanț al activității nefaste dela Ministerul Cultelor, al acestui domn, doctor în teologie și renegeat creștin.

A fost animatorul principal al recunoașterii Baptismului de cult în România; ca „Cenușar“, a provocat turburarea sufletească a creștinilor ortodoxi, în calitate de director al Cultelor și francmason, a dat aviz favorabil pentru recunoașterea ca persoană juridică a Lojii „Marelui Orient al României“, din care face parte; a dat autorizație de clădirea unui templu adventist în fața Catedralei Ortodoxe din orașul Piatra-Neamț, fapt ce a produs indignarea generală a creștinilor români și discuție în Parlament. Dl. Prof. Petrovici, deputat și fostul Ministru al Instrucțiunii Publice, a adresat o întrebare D-lui Prof. Costăchescu, actual Ministru, de ce a dat permisiunea de a se ridica un templu adventist vis-à-vis de o Biserică creștină ortodoxă, aducând prin aceasta o ofensă jignitoare cultului dominant ortodox, la care întrebare, dl. ministru Costăchescu, a răspuns că, nu numai că n'a dat D-sa autorizația, dar nu știe nimic. (Întreacă fie zis, — va să zică francmasonul Brădișteanu taie și spânzură la Direcția Cultelor....).

Întrebându-l pe D-l Prof. Petrovici, D-l Pamfil Șeicaru, că cine a dat autorizația cu pricina, D-sa a răspuns că d-l Brădișteanu.

D-l Șeicaru a replicat „că nu se putea să o dea altcineva, decât D-l Brădișteanu, fiindcă e francmason“.

Supunem toate acestea Sf. Sinod și Asociației „Clerul“ a Preoților din întreaga țară, cu rugămintea

¹⁾ Din ziarul „Salvarea“, 1 Sept. 1930, ce apare la Târgu-Jiu.

¹⁾ Din Buletinul anti-judeo-masonic No. 9 din Septembrie 1930.

expresă de a găsi mijloacele legale ca să îngrădească acțiunea stricăcioasă a francmasonului domn Brădișteanu, care duce o „persecuție savantă“ contra Bisericii ortodoxe, prin promovarea sectelor anti-creștine și iudaizante.

B. A. I. M.

Tineretul hitlerist.

Alegerea celor 107 deputați anti-semiți în Germania, constituie o izbândă a tineretului, care a reacționat cu energie împotriva marxismului anarhic și împotriva politicanismului steril.

Conducătorii partidului național-socialist german și-au dat seama că lozinca „*Deutschland erwache*“ nu se poate duce la îndeplinire decât utilizând energia cea mai desăvârșită a națiunii, tineretului, entuziast și plin de avânt — și de aceea au căutat să sustragă acest tineret influenței nefaste a politicianilor, organizându-l într-o asociațiune patriotică, „*Hitlerjugend*“.

„*Hitlerjugend*“-ul (Tineretul hitlerist) cuprinde organizațiuni tineresti, începând cu studențimea universitară și sfârșind cu ucenicii industriei și cu comișii din magazine și are un organ central de publicitate „*Sturmjugend*“ — pentru Germania, iar pentru Austria „*Sturmflagge*“.

Astfel cum este organizat, Tineretul hitlerist, constituie un formidabil centru de instrucție al tinerilor recruți ai partidului național-socialist, cari la vârsta de 18 ani, întocmai ca și *avantgardistii* partidului fascist italian, sunt primiți în partid și repartizați diverselor „secțiuni de asalt“.

Elevii școlilor secundare sunt grupați în secțiuni de educație „*Berufsschulzellen*“, în timp ce fetele alcătuiesc „*Bund Deutscher Mädels in der Hitler Jugend*“, asociație care desfășoară o activitate demnă de toată lauda și care organizează bazaruri de desfacere a obiectelor lucrate de către membre, obiecte care se vând în folosul propagandei național-socialiste.

Cât privește organizațiunile de muncitori și funcționari comerciali (*Betriebszellen*), ele nu dau membrilor numai educațiunea naționalistă, ci și pe cea profesională.

În fine, studențimea universitară ocupă locul de frunte, având și un organ de publicitate săptămânal.

„*Die Bewegung*“. Se știe că studențimea germană nu este organizată în societăți pe facultăți și nici în centre studențești, ci pe corporațiuni, unele din aceste corporațiuni având numai o însemnătate tradițională, altele având un caracter regionalist (ex. Franconia, Alemania, Suabia etc.) și în fine altele urmărind scopuri politice cum este „*Jungdo*“ — asociația studenților democrați și „*Nationalsozialistischer Deutscher Studentenbund*“ — asociația studenților antisemiți.

Această ultimă asociațiune a reușit să aibă majoritatea absolută la universitățile din *Erlangen* și *Greifswald*, iar în ce privește celelalte centre universitare: național-socialiștii au peste 25% din studențime la *Berlin*, *Braunschweig*, *Breslau*, *Giessen*, *Jena*, *Leipzig* și *Wurtzburg*.

Douăzeci de mii de studenți germani urmează astăzi pe Hitler, iar conducătorii acestor studenți sunt atât de intransigenți și impun atât de mult autorităților universitare, încât și cei mai aprigi dușmani ai naționalismului au fost dezarmați.

Fie această acțiune a tinereții germane, exemplu pentru toată tinerețea naționalistă din lume și în special pentru cea românească, care va trebui mâine să desrobească țara nu numai de Jidanul parazit, ci și de bizantinismul politic ținând la stâlpul infamiei pe toți nemernicii, cari, în numele unor principii de umanitate și de democrație, au făcut din România glorioșilor voievozi, adăpost pentru toate scursorile ghetourilor galițiene.

Ion V. Emilian.

— București —

Rezumat din activitatea »Astrei« basarabene 1).

1. Editează de cinci ani, fără întrerupere, gazeta săptămânală „*Cuvânt Moldovenesc*“ pentru popor, prin care se face educație cetățenească, morală, culturală, socială, etc.

¹⁾ Sub conducerea Dlui „*Ioan Pelivan*“, luptător pentru desrobirea Basarabiei până la 1918; de atunci entuziast sprijinitor al mișcărilor culturale, cari desăvârșesc unirea sufletească. Datorită acestui entuziasm al D-sale pentru cultura românească, „*Astra*“ basarabeană își cimentează zilnic pe plaiurile îndepărtate ale pământului românesc rostul și existența ei“.

2. Editează biblioteca secțiilor literare și artistice.

3. Editează biblioteca populară de propagandă românească și instructivă pe toate țărmurile vieții rurale.

4. Strânge și editează folclorul moldovenesc din Basarabia.

5. Intreține un cor de 30 persoane, cari ia parte la toate manifestațiile de propagandă organizate de către „*Astra*“, sau sub auspiciile ei atât la orașe cât și la sate.

6. Intreține clubul sportiv românesc „*Astra*“, care se afirmă vi-guros.

7. Intreține o echipă de dansuri naționale pentru introducerea la sate a uitatului dans național.

8. Intreține o echipă de teatru popular sătesc, care ia parte la toate manifestațiile culturale la sate.

9. Intreține o echipă de propagandă culturală și educativă prin cinematograf ambulant, cu două aparate.

10. Intreține și aprovizionează cu cărți a) biblioteca centrală a „*Astrei*“ basarabene, frecventată mult de publicul cetitor intelectual (funcționare, elevi, studenți), b) bibliotecile populare la sate.

11. Face propagandă pentru vânzarea cărții românești la sate cu rezultate îmbucurătoare, și de mare nădejde pentru viitor.

Știri din Germania.

După ce partidul Hitler, *național-socialist*, au cucerit 107 mandate în Reichstag, cer acum dizolvarea parlamentului prusian, și deci deschiderea campaniei electorale, din care speră să câștige 100 de locuri și în Landtag-ul prusian.

Prusia, prin compoziția Parlamentului, este astăzi o țară condusă de un minister socialist, adică împănat de Jidani, având în frunte pe primul ministru *Braun*, care înseamnă negațiunea spiritului naționalist, ce însuflețește Germania dela 14 Sept. 1930.

Prusia constituie o piedecă în pornirea generală de a curăți Germania de puterea socialistă, adică a Jidanilor și jidoviților. De aceea Hitler cu ai săi, cere în virtutea legilor în vigoare, dizolvarea Parlamentului prusian și noi alegeri, spre a impune în noul Minister cel puțin un ministru de interne național-socialist și prefectul poliției din Berlin.

(Vezi ziarul „*Angriff*“ din 9 Oct. 1930.